

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 22. oktober 2025 blev i sag nr. 103661:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 23/5 2025 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"På vegne af skadelidte indgives hermed klage over Tryg Forsikrings afgørelse af 8. maj 2023, hvor forsikringsselskabet afviser at anerkende et varigt mén på mindst 5 % i forbindelse med en ulykkeskade sket den 28. januar 2021. Vi gør gældende, at Tryg Forsikring har truffet afgørelsen uden at lægge tilstrækkelig vægt på de objektive medicinske oplysninger i sagen og i strid med principperne for vurdering af mén i private forsikringssager.

Baggrund for skaden:

Skadelidte faldt den 28. januar 2021 på et glat underlag og landede direkte på højre knæ. Der opstod straks smerter, som trak ned i underbenet, ledsaget af aflåsninger og bevægeindskrænkning. Allerede dagen efter opsøgte skadelidte behandling. Forinden ulykken har skadelidte tidligere i 2010 fået foretaget en meniskoperation med god effekt. Der har i en længere årrække – over 10 år – ikke været nogen klager eller symptomer fra det højre knæ. I 2020 blev der for en kort periode konstateret gener i venstre knæ, men disse forsvandt hurtigt og er uden relevans for den aktuelle skade. Bemærk, at der er tale om det andet knæ.

Journal- og billeddiagnostisk dokumentation:

Efter faldet er der dokumenteret vedvarende smerter, aflåsninger og ømhed i knæet. MR-scanning foretaget i marts 2021 viste en gennemgående læsion i mediale menisk, begyndende slidgigt samt en tydelig medial plica. Ved operation i maj 2021 konstateredes en re-læsion af menisken – altså en skade som direkte relaterer sig til ulykken, hvilket underbygger sammenhængen mellem traumet og de aktuelle gener.

Senere vurdering fra speciallæge viser vedvarende smerter, daglige gener og funktionsnedsættelse, herunder skurren, ømhed, atrofi og nedsat bevægelighed. Smerterne er betydelige, med VAS-niveau 3-4 med medicin og op til 6-7 uden, hvilket medfører søvnforstyrrelser og væsentlig påvirkning af livskvalitet.

AES' vurdering og Tryg Forsikrings afvisning: I arbejdsskadesystemet har AES vurderet ménen til 8 %, med henvisning til punkt D.2.7.7 og med udtrykkelig angivelse af, at der er tale om mere end lette smerter, samt hævelse, usikkerhedsfornemmelse og skurren. Forudbestående forhold anses i den vurdering for uden betydning, da der ikke har været symptomer i det højre knæ i over et årti.

På trods heraf har Tryg Forsikring – med henvisning til samme udtalelse fra AES – konkluderet, at méngraden i den private ulykkesforsikring er mindre end 5 %. Dette skyldes ifølge Tryg en vurdering af, at generne i væsentlig grad skyldes forudbestående forhold, og at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for en traumatisk skade. Dette står i skarp kontrast til de objektive fund og speciallægeerklæringen samt AES' tidligere udtalelse i arbejdsskadesagen.

Vi anfægter, at Tryg Forsikring i sin vurdering hverken har forholdt sig retvisende til det samlede medicinske materiale eller til den relevante vurderingspraksis for mén i privat regi.

Retlig vurdering og bevisbyrde:

I henhold til forsikringsbetingelserne og almindelige principper gælder der en omvendt bevisbyrde, når ulykkesforsikringen dækker mén fra 5 % og op. Når der, som her, foreligger:

- en dokumenteret ulykke,
- MR-dokumenterede strukturelle skader,
- operation med konstateret re-læsion,
- vedvarende objektivt verificerbare gener,

- er det Tryg Forsikrings ansvar at godtgøre, at ménen ikke skyldes ulykken, og at graden ikke er mindst 5 %. Den dokumentation findes ikke i sagen. Tværtimod peger både journaloplysninger, billeddiagnostik og lægefaglig vurdering entydigt i modsat retning.

Herudover foreligger:

Primære oplysninger

- Faldet direkte på højre knæ
- Smerter
- Ømhed

Brosymptomer

- Fortsat ondt efter fald for 5 dage siden (02.02.21)
- Betydelige smerter og aflåsninger – ømhed ved fuld fleksion og palpatopn – tydelige tegn på medial menisklæsion og medial plikasyh(04.03.21)

MR skanning 14.03.2021

- Stor gennemgående læsion i mediale menisk svt. korpus og baghorn
- Moderat lateral patellofemoral brusk-læsion
- Stor medial plika
- Begynde medial artrose og patellofemoral artrose

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Tryg Forsikrings afvisning af dækning fremstår som udokumenteret og bygger på en fejlagtig fortolkning af det lægelige grundlag. Det gøres gældende, at skadelidte har et varigt mén på mindst 5 % som følge af ulykken den 28. januar 2021, og at Tryg Forsikrings afgørelse bør tilsidesættes.

Vi anmoder derfor Ankenævnet om at tage klagen til følge og pålægge Tryg Forsikring at anerkende, at méngraden udgør mindst 5 %, alternativt hjemvise sagen til fornyet behandling med inddragelse af de relevante journaloplysninger og lægefaglige vurderinger i AES.

Det gøres derfor også gældende, at AES' vurdering i den vejledende udtalelse ikke hviler på korrekt anvendelse af méntabellen og ikke tager højde for de relevante medicinske oplysninger og objektive fund. Den tidligere meniskoperation har ikke haft betydning i mere end 10 år, og der er ikke tilstrækkelig dokumentation for, at de aktuelle gener skyldes andet end ulykken.

På den baggrund anmodes det om, at Ankenævnet tilsidesætter AES' vejledende vurdering, og at selskabet anerkender, at ménet udgør mindst 5 %, jf. punkt D.2.7.7 i méntabellen – eventuelt med støtte i vurderingen fra AES i ASL-sagen, hvor ménet skønnes til 8 % uden fradrag."

Selskabet har den 27/6 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Indledning

Klageren var på skadetidspunktet omfattet af ulykkesforsikring med vilkår 18M0. Vilkårene fremlægges som bilag 1.

Sagen vedrører, at klageren er utilfreds med, at selskabet har vurderet hans varige mén for skaden i højre knæ til mindre end 5 %. Sagen har været forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) som privat erstatningssag, der i overensstemmelse med selskabet vurderede klagerens varige mén til mindre end 5 %. I arbejdsskadesagen har AES udbetalt méngodtgørelse svarende til et varigt mén på 8 %.

Sagsfremstilling

Klageren anmeldte den 20. marts 2021, at han faldt den 28. januar 2021 og kom til skade med sit højre knæ. Klageren vedhæftede uddrag fra lægejournalen sammen med skadeanmeldelsen. Skadeanmeldelsen og uddrag fra lægejournal fremlægges som bilag 2.

Selskabet anerkendte den 24. marts 2021 anerkendte selskabet, at klagerens fald, hvor han kom til skade med højre knæ, var omfattet af ulykkesforsikringen. Selskabets anerkendelsesbrev fremlægges som bilag 3.

Den 3. januar 2023 skrev klageren, at han uploadede den foreløbige status fra AES i arbejdsskadesagen.

Klagerens henvendelse, status fra AES samt AES anerkendelse af arbejdsskaden fremlægges som bilag 4.

Klageren henvendte sig på ny den 5. februar 2023, hvor han uploadede, AES vurdering af det varige mén fra arbejdsskadesagen, hvor AES vurderede det varige mén til 8 %. Klagerens henvendelse og ménafgørelsen i arbejdsskadesagen fremlægges som bilag 5.

Til brug for sagens videre behandling indhentede selskabet alle sagens akter fra arbejdsskadesagen, der fremlægges som bilag 6.

Selskabet vurderede den 8. maj 2023 klagerens varige mén til mindre end 5 %. Selskabets første afgørelse fremlægges som bilag 7.

Den 11. maj 2023 modtog selskabet en klage fra klagerens repræsentant. Klagen fremlægges som bilag 8.

Selskabet orienterede den 14. juni 2023 klagerens repræsentant om, at selskabet forelagde hans kommentarer for selskabets rådgivende lægekonsulent. Selskabets orientering fremlægges som bilag 9.

Efter forelæggelsen for selskabets rådgivende lægekonsulent skrev selskabet den 20. juni 2023 til klagerens repræsentant, at selskabet ønskede sagen forelagt for AES som privat erstatningssag. Selskabets orientering om sagen for AES fremlægges som bilag 10.

Den 5. marts 2025 modtog selskabets AES vejledende udtalelse i den private erstatningssag. AES vejledende udtalelse fremlægges som bilag 11.

Sagen blev herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Forsikringsbetingelser

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1, fremgår det blandt andet, at ulykkesforsikringen dækker personskader som følge af ulykkestilfælde, og der ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved méngrader på 5 % eller derover, jf. punkt 2.2.

Forsikringen dækker ikke gener svarende til et i forvejen bestående mén eller lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 2.10.5.1.

Selskabets vurdering

Klagerens repræsentant har i klageskemaet til nævnet blandt andet anført, at den tidligere meniskoperation ikke har haft betydning i mere end 10 år, samt at der ikke er tilstrækkelig dokumentation for, at de aktuelle gener skyldes andet end ulykken. Klagerens repræsentant anmoder også om, at nævnet tilsidesætter AES vejledende udtalelse og i stedet lægger vægt på AES vurdering i arbejdsskadesagen, hvor ménet blev vurderet til 8 %.

Af AES vejledende udtalelse fremgår blandt andet følgende:

'Sådan har vi vurderet det varige mén

Det varige mén bliver fastsat ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som [klageren] har til daglig på grund af hændelsen. Til det bruger vi vores vejledende méntabel, og i oversigten herunder fremgår det, hvilket indhold i méntabellen vores vurdering er baseret på:

Efter tabellens punkt D.2.7.4. vurderes læsion af brusk i knæleddet med smerter, led muskelsvind og eventuelt bevægeindskrænkning, til 5 %.

Indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 28. januar 2021 og de aktuelle gener i højre knæ. Vi vurderer, at der er sandsynliggjort straks- og brosymptomer, samt at hændelsen er egnet til at medføre varige gener i en rask højre knæ. Ved vurdering af hændelsens egnethed har vi lagt vægt på, at [klageren] har været udsat for en skade som kan give meniskskade.

[klageren] klager aktuelt over gener fra højre knæ i form af hævelse, usikkerhedsfølelse under gang og smerter samt nedsat funktionsniveau og belastningsrelaterede smerter.

Der er ved den objektive undersøgelse fundet normal bevægelighed i højre knæ men lille hævelse samt 1 ½ cm lårvind og ømhed ved knæskal imod lårbensknogle.

Vi vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt D.2.7.4, hvorefter vi har fastsat det samlede varige mén til 5 %.

Isoleret vurdering af den anmeldte hændelse

Når der er tale om en hændelse, der er omfattet af en ulykkesforsikring, foretager vi en isoleret vurdering af, om den anmeldte hændelse i sig selv har medført et varigt mén. Det betyder, at hvis hændelsen har medført en forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold, så vil de forudbestående gener ikke blive medtaget i vurderingen af det varige mén.

Det er herfor vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående forhold i form af læsion i indvendige menisk i højre knæ har bidraget til [klagerens] aktuelle gener i højre knæ. Vi har derfor foretaget en isoleret vurdering af de skadesrelaterede gener, som kan henføres til den anmeldte hændelse den 21. januar 2021.

Vi har herefter fastsat det varige mén til mindre end 5 %.

Samlet vurdering

Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] pådrog sig i forbindelse med hændelsen den 28. januar 2021 svarer til et samlet mén på skønsmæssigt mindre end 5 %.'

Selskabet bemærker, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav, herunder, at méngraden er 5 % eller derover.

På baggrund af sagens oplysninger er det selskabets vurdering, at klageren ikke har bevist, at ulykken den 28. januar 2021 har medført et varigt mén på 5 % eller derover.

Selskabet har i sin vurdering lagt vægt på selskabets rådgivende lægekonsulents vurdering af sagen.

Lægekonsulenten har lagt vægt på, at ménet ifølge speciallægeerklæringen er 5 %.

Dog finder lægekonsulenten forudbestående gener i form af knæoperation i 2010 svarende til inderste menisk. Ved operation fandt man degenerativ menisklæsion, samt at det tyder på følger efter oprindelige skade og ikke på nye traumefølger.

Selskabet har også lagt vægt på udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvor sagen blev vurderet som privat erstatningssag. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i overensstemmelse med selskabets rådgivende lægekonsulent vurderet klagerens méngrad til mindre end 5 %.

AES har i sin udtalelse – hvor der også har deltaget en lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi – foretaget en gennemgang af sagen, hvor ménet efter fradrag for forudbestående vurderes til mindre end 5 %.

Selskabet bemærker, at arbejdsskadebegrebet i arbejdsskadesikringsloven er bredere end den privattegnede ulykkesforsikrings dækningsområde, der ikke dækker forværring af et ulykkestilfælde følger, der skyldtes enhver forudbestående sygdom, uanset om der har været symptomer eller ej før ulykkestilfældet. Hertil kom, at bevisbyrdereglerne efter arbejdsskadesikringsloven er mere lempelige.

Til støtte for sin påstand henviser selskabet til ankenævnets afgørelse i sag 103031, hvor nævnet blandt andet lagde vægt på den ortopædkirurgiske speciallægeerklæring, hvorved det blev vurderet, at klagers tidligere knæskader og slidgigtsforandringer var medvirkende til forværring og vedvarende symptomer fra højre knæ. Nævnet bemærkede, at afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i klagers arbejdsskadesag ikke kunne føre til et andet resultat. Ankenævnskendelsen fremlægges som bilag 12.

Sammenfatning

Sammenfattende er det selskabets opfattelse, at klageren ikke er berettiget til udbetaling af mén-godtgørelse, idet klageren ikke har bevist, at hans aktuelle gener i højre knæ svarer til et varigt mén på 5 % eller derover. Selskabet fastholder sin derfor afgørelse af sagen."

Klagerens repræsentant har i brev af 14/7 2025 til nævnet bl.a. anført:

"På vegne af skadelidte fremsættes hermed skærpet indsigelse mod Tryg Forsikrings afgørelse af 8. maj 2023, hvor selskabet nægter udbetaling af erstatning for et varigt mén på mindst 5 % opstået som direkte følge af en dokumenteret ulykke den 28. januar 2021. Det fastholdes, at selskabets afgørelse savner både lægefaglig og juridisk forankring, samt at skadelidte har krav på erstatning i henhold til forsikringsbetingelserne og gældende praksis.

Fakta og skadeforløb

Skadelidte faldt den 28. januar 2021 direkte ned på sit højre knæ. Allerede dagen efter søgte han lægehjælp grundet smerter, aflåsning og funktionsnedsættelse. Journalmaterialet dokumenterer kontinuerlige symptomer, herunder skurren, hævelse og bevægeindskrænkning – fund som siden er bekræftet ved både MR-scanning og artroskopisk kirurgi.

MR-scanning fra marts 2021 viste en gennemgående læsion i den mediale menisk samt en stor medial plica. Ved operation i maj 2021 blev en re-læsion bekræftet – altså en konkret skade, opstået som følge af det traumatiske fald.

En speciallægeerklæring fra oktober 2022 samt vurderingen fra AES i februar 2023 påviser vedvarende objektive fundbare gener, som i arbejdsskadesystemet begrunder en méngrad på 8 %. Ingen af vurderingerne peger på væsentlig betydning af forudbestående forhold – tværtimod fastslås det, at de tidligere gener i højre knæ ikke har været symptomgivende i mere end 10 år.

Bevisbyrden – selskabets ansvar

Når en forsikring dækker mén fra 5 % og op, påhviler det selskabet at bevise, at méngraden er under denne tærskel. Denne bevisbyrde skærpes, når der foreligger:

- *en dokumenteret ulykkeshændelse,*
- *en bekræftet skade på strukturelt niveau,*
- *operation med traumerelevant fund,*
- *langvarige og objektive verificerbare gener.*

Det foreliggende materiale – journaler, billeddiagnostik og speciallægevurdering – udgør entydig dokumentation for årsagssammenhæng. Der er intet objektive holdepunkter i sagen, som bekræfter, at skadelidtes gener skyldes andet end ulykken.

Forudbestående forhold – fravær af symptomgivende status

Selskabet hævder, at slidgigt og tidligere meniskoperation er årsagen til skadelidtes nuværende tilstand. Dette er imidlertid ikke understøttet af objektiv evidens:

- *Den tidligere meniskoperation fra 2010 har ikke givet anledning til symptomer i over 10 år.*
- *Slidgigtforandringerne, som er af let til moderat karakter, har aldrig været symptomgivende, og heller ikke dokumenteret som fremtrædende før ulykken.*

Ankenævnets praksis fastslår, at kun eksisterende og symptomgivende invaliditet umiddelbart før ulykken kan danne grundlag for fradrag – se fx kendelse AK 98.717 (2023). Selskabet har ikke ført klart og overbevisende bevis for, at en sådan invaliditet forelå i dette tilfælde.

Hovedårsagslæren og konkurrerende årsager

Det følger af fast praksis, at en forudbestående sygdom eller degenerativ forandring kun kan fritage selskabet, hvis den udgør hovedårsagen til følgerne efter ulykken. Det er ikke tilstrækkeligt at pege på en latent tilstand. Hertil kommer fordelingslæren, hvorefter forsikringsselskabet hæfter fuldt, hvis sygdomsanlægget ikke ville have udløst symptomer uden ulykken.

Lægefaglig og erstatningsretlig vurdering

AES vurderer mén til hhv. 5% efter punkt D.2.7.4 og 8 % efter punkt D.2.7.7 i méntabellen og konkluderer, at der er tale om mere end lette smerter, ledsaget af hævelse, skurren og usikkerhedsfornemmelse. Det er samme fund, der dokumenteres i speciallægeerklæringen og journalmaterialet.

Det må derfor lægges til grund, at skadelidte har et varigt mén på mindst 5 %, hvilket udløser erstatning i henhold til forsikringsbetingelserne.

Sammenfatning og påstand

På denne baggrund gøres det gældende, at:

- *Der foreligger en dækningsberettiget skade med varige følger.*
- *Selskabet har ikke ført bevis for, at generne skyldes forudbestående forhold.*
- *Den medicinske dokumentation underbygger, at ménnet skyldes ulykken.*
- *Der er objektiv og tidsmæssig sammenhæng mellem hændelse, symptomer og fund.*
- *Méngraden minimum 5 %, og erstatning skal udbetales.*

Det er derfor vores påstand, at Tryg Forsikrings afgørelse tilsidesættes, og at selskabet pålægges at anerkende og udbetale erstatning på baggrund af en méngrad på minimum 5 %, subsidiært at sagen hjemvises til fornyet behandling, hvor samtlige lægefaglige oplysninger og relevant praksis inddrages."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Det fremgår af journal fra privatklinik af 27/8 2020 bl.a.:

"Henvist af ... på grund af smerter i begge knæ mest i venstre.
Smerterne debuterede i forbindelse med flytning, hvor pt. bl.a. har lavet fodpaneler. Der har efterfølgende været kortvarige afløsninger, med efterfølgende sm.
Sympt. er lidt i bedring.
Er tidl. opr i begge knæ på ... i 2010 med god effekt, men har efter opr. hvor der blev fj. med. menisklæsioner ikke kunnet komme tilbage til løb.
Pt. er i øvr. sund og rask. Tager intet medicin.
...
Højre DE: Neg. Lasegue. Norm. bevægelighed i hofte og knæ.
Der er lidt anslag af patella. Kun ganske diskret ømhed over med. ledinje, ingen ømhed lat.
Knæet stabilt. Norm. neurovask.forhold."

Det fremgår af journal fra klagerens læge af 29/1 2021 bl.a.:

"faldet i går direkte på hø knæ. Gik fint først, men et par timer sener smerter i knæet og især bagtil,
Obj. antydningvis intraart. væske, ingen hæmatom, ingen rødme, ingen betydelig hævelse, diffus øm omkring knæet, stabile ligamenter.
...
rp AKUT RTG hø knæ , obs fraktur."

Det fremgår af journal fra røntgenafdelingen af 29/1 2021 bl.a.:

"Viser ingen tegn på fraktur, luksation eller avulsion. Kondrokalcinose i både mediale og laterale ledkammer. Patella alta- formentlig positionerings betinget. Ingen ledansamling.
Konklusion:
Akut skeletskade er ikke påvist."

Det fremgår af MR-skanning af højre knæ fra privatklinik af 4/3 2021 bl.a.:

Ankenævnet for Forsikring

9.

103661

"MR-scanning af højre knæ viser intakte cruciate og kollaterale ligamenter samt quadriceps og patella ligament. Intakt lateral menisk. Der ses en stor komminut gennemgående læsion i mediale menisk sv.t. korpus og baghorn. Der er lettere uregelmæssig brusk i mediale tibiakondyl. Normale forhold i laterale ledkammer. Der er moderat overvejende lateral patellofemoral brusk-læsion. Der er en ganske stor medial plica samt let øget væske langs denne. Der er diskret hydartron.

Konklusion: Medial menisklæsion samt medial plica.
Begyndende medial og patellofemoral artrose.
Diskret hydartron."

Det fremgår af skadeanmeldelsen af 20/3 2021 bl.a.:

"Hvad er der sket? ... Faldskade

...

Hvornår skete skaden? 28.01.2021 ... 07:45

...

Beskriv, så godt du kan, hvorfor du faldt Faldet på glat underlag (is, sne)

...

Beskriv generne Smerter i højre knæ, smerterne trækker ned i underbenet. Knæet låser.

...

Har der tidligere været skader eller sygdomme i samme legemsdel? Ja

Hvilke skader eller sygdomme? Bruskgener

Lider du af kronisk eller længerevarende sygdom? Nej

...

Skete skaden i arbejdstiden eller under arbejde for andre? Ja."

Det fremgår af journal fra privatklinik af 10/5 2021 bl.a.:

"Konklusion:

Artroskopi i højre knæ viste en re-læsion, der er reseceret, i mediale menisks baghorn og en medial plica samt synovit i mediale reces, der er fjernet. Kondrale forandringer grad 1 -2."

Det fremgår af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 21/10 2022, som er indhentet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen, bl.a.:

"Tidligere:

[Klageren] har for en del år siden haft smerter i begge knæ, og i 2010 blev der foretaget kikkertundersøgelse på begge sider, hvor man fandt behov for tilretninger af beskadigede menisker på knæenes inderside.

Efterfølgende har [klageren] haft det godt i mange år.

I august 2020 blev [klageren] henvist til vurdering ved speciallæge, da han igennem et stykke tid igen havde haft gener, på venstre side. Der blev beskrevet aflåsninger. Det er angivet, at højre knæ ikke generede.

Den efterfølgende udredning inkluderede en MR-skanning af det venstre knæ, som blev foretaget den 9.9.2020. Undersøgelsen viste flere alderssvarende forandringer. Der blev fundet tegn på medial menisklæsion, slidgigt samt en såkaldt medial plica, der er en slimhindefold i knæet, som antages engang imellem at kunne give anledning til gener.

Udover smertestillende medicin ved behov blev der ikke iværksat behandling.

...

Konklusion:

Nu ...-årig mand, som faldt direkte ned på højre knæ den 28.1.2021. Umiddelbart smerter herefter, som ikke er bedret synderligt, ej heller efter operativt indgreb.

Ved MR-skanning er der fundet beskadigelse af brusken på bagsiden af knæskallen ind mod lårbenet, og dette er bekræftet ved kikkertoperation i maj 2021.

Der er nu belastningsrelaterede smerter. Endvidere smerter i jag om natten.

Det aktuelle funktionsniveau er reduceret i forhold til tidligere, både arbejdsmæssigt og i forbindelse med fritid.

Konkurrerende forhold:

[Klageren] har tidligere været igennem et forløb med kikkertoperation i begge knæ på baggrund af meniskskader. Han har fået påvist alderssvarende forandringer, også svarende til brusken, men dog ikke svarende til brusken mellem knæskal og lårben, og hans nuværende klager er forudgået af en årelang periode uden gener fra højre knæ.

Hans nuværende gener er forenelige med bruskskaden på bagsiden af knæskallen.

Diagnoser:

Forvridning/slag mod højre knæ (contusio gen. dxt. - diagnosenummer: DS800)."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse i arbejdsskadesagen af 3/2 2023 bl.a.:

"Vi skriver til dig, fordi vi har truffet afgørelse om varigt mén som følge af din arbejdsskade. Det drejer sig om knæskade. Vi har afgjort, at du har et mén efter arbejdsskaden på 8 %, ...

...

Begrundelse for afgørelsen

Krops-/sygdomsområde	Vedrørende	Punkt i méntabel
Ekstremiteter (Arme og ben)	Underekstremiteter (ben) – Knæled	D.2.7.7.

Efter tabellens punkt D.2.7.7. vurderes læsion af menisk med lette smerter, let muskelsvind, eventuelt let nedsat bevægelighed og eventuelt indeklemningstilfælde, til 5 %.

Den 28. juni 2021 traf vi afgørelse om din arbejdsskade, hvor vi anerkendte din skade i form af menisklæsion i højre knæ.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i den vejledende méntabel.

Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med ovenstående punkt. Vi har lagt vægt på, at det fremgår af speciallægeerklæring udfærdiget den 21-10- 2022, at du klager over at være generet af hævelse, usikkerhedsfommelse under gang og smerter. Du oplever hævelse især sidst på dagen og knæet føles varmt og med øget omfang. Dette bliver aftaget om morgenen, men ikke altid helt. Der angives, at du har usikkerhed i din gang.

Der er smerter hver dag, især om aftenen efter en aktiv dag. Om natten kommer der korte jag af kraftige smerter, som vækker dig om natten. Smerterne i løbet af dagen, når der tages smertestillende medicin, er i størrelsesordenen 3-4 på en skala, der går fra 0-10, hvor 0 er ingen smerter og 10 er de værst tænkelige smerter.

Smerteniveauet uden smertestillende medicin er 6-7. De natlige jag er uden for kategori - men kortvarige.

Dine smerter medfører forskellige funktionsbegrænsninger i din daglige dag.

Vi vurderer på den baggrund, at du har værre end lette smerter. Det er også indgået i vores vurdering af du tager smertestillende medicin.

Ved den lægelige objektive undersøgelse er der konstateret nedsat bevægelighed målt til 0-120 grader mod normalen til 0-140 grader. Du fik påvist muskelsvind på 1,5 centimeter og skurren i knæet.

Vi vurderer, at dine gener er værre end det nævnte punkt i tabellen, fordi du har værre smerter end lette.

Efter en samlet skønsmæssig vurdering af dine gener, har vi fastsat dit samlede varige mén til 8 %.

Ingen nedsættelse af fradrag i dit varige mén

Hvis dele af det varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden, foretager vi et fradrag i godtgørelsen for varigt mén. Det kan for eksempel være gener fra en skade eller sygdom, der var til stede allerede før arbejdsskaden.

I dit tilfælde vurderer vi, at der ikke er grundlag for at nedsætte godtgørelsen for varigt mén på grund af dine forudbestående gener i højre knæ.

Årsagen er, at det ikke er overvejende sandsynligt, at de forudbestående gener har indflydelse på dine nuværende gener.

Den fremgår af journal, at du i 2010 blev opereret for en meniskskade.

Vi vurderer, at det ikke er overvejende sandsynligt at dele af dine nuværende gener, skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Ved vores vurdering har vi lagt vægt på, at du ikke har klaget over genet i højre knæ 5 år før arbejdsskaden og ifølge speciallægeerklæring ikke haft gener i højre knæ siden 2010.

Vi har derfor vurderet dit varige mén som følge af arbejdsskaden til 8 %."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse i ulykkessagen af 5/3 2023 bl.a.:

"Vi vurderer, at den anmeldte hændelse har medført et varigt mén på mindre end 5 %

...

Begrundelse for vurderingen

Vi er ved anmodning den 20. juni 2023 blevet bedt om at vurdere det varige mén som følge af den hændelse, som [klageren] var ude for den 28. januar 2021.

Andre relevante sager

Hændelsen den 28. januar 2021 er også behandlet som en arbejdsskadesag ved Center for Arbejdssulykker i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Center for Arbejdssulykker har anerkendt hændelsen som en arbejdsskade og fastsat det varige mén til 8 %.

Det bemærkes hertil, at vurderingen af arbejdsskader og private erstatningssager ikke sker på baggrund af samme grundlag.

Ved ulykkesforsikringer er det vilkårene i forsikringsbetingelserne, der bestemmer dækningsområdet, mens skadelidte samtidig har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem generne og den anmeldte hændelse.

Ved skader sket på arbejdet finder arbejdsskadesikringsloven anvendelse. Når en hændelse anerkendes som en arbejdsskade, foreligger der en formodning for, at alle generne som udgangspunkt er en følge af arbejdsskaden.

Idet grundlaget ikke er ens ved arbejdsskader og private erstatningssager kan dette medføre, at vurderingerne af samme skade kan være forskellige.

Der skal desuden gøre opmærksom på, at der ikke har været en lægekonsulent ind over vurdering af mén i arbejdsskadesagen.

Grundlaget for vores vurdering

Kort beskrivelse af hændelsen

[Klageren] oplyste, at han den 28. januar 2021 faldt direkte ned på højre knæ på glat underlag.

Primære lægekontakt

[Klageren] konsulterede egen læge den 29. januar 2021 med smerter i højre knæ og især bagtil. Ved den objektive undersøgelse ses der antydningssvis intraart væske, ingen blodansamling, ingen rødme, ingen betydelig hævelse, diffus ømhed omkring knæet og stabile ligamenter. Røntgenundersøgelse af højre knæ viste ingen tegn på akut skeletskade.

Yderligere lægekontakt

Ankenævnet *for* Forsikring

13.

103661

MR-scanning af højre knæ den 14. marts 2021 viste meniskskade i knæet på indersiden og slidgigt i knæled mellem knæskal og lårben. Den 10.maj 2021 foretages der operation i højre knæ. Under operationen fandt man re-læsion af tidligere opererede menisk i højre knæ.

Øvrige forhold

[Klageren] er tidligere opereret i begge knæ tilbage i 2010 hvor han fik foretaget en meniskoperation.

Sådan har vi vurderet det varige mén

Det varige mén bliver fastsat ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, [klageren] har til daglig på grund af hændelsen. Til det bruger vi vores vejledende méntabel, og i oversigten herunder fremgår det, hvilket indhold i méntabellen vores vurdering er baseret på:

Krops-/sygdomsområde	Vedrørende	Punkt i méntabel
Ekstremiteter (Arme og ben)	Underekstremiteter (ben) – Knæled	D.2.7.4.

Efter tabellens punkt D.2.7.4. vurderes læsion af brusk i knæleddet med smerter, let muskelsvind og eventuelt bevægeindskrænkning, til 5 %.

Indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 28. januar 2021 og de aktuelle gener i højre knæ. Vi vurderer, at der er sandsynliggjort straks- og brosymptomer, samt at hændelsen er egnet til at medføre varige gener i en rask højre knæ. Ved vurdering af hændelsens egnethed har vi lagt vægt på, at [klageren] har været udsat for en skade som kan give meniskskade.

[Klageren] klager aktuelt over gener fra højre knæ i form af hævelse, usikkerhedsfornemmelse under gang og smerter samt nedsat funktionsniveau og belastningsrelaterede smerter.

Der er ved den objektive undersøgelse fundet normal bevægelighed i højre knæ men lille hævelse samt 1½ cm lårsvind og ømhed ved knæskal imod lårbensknogle.

Vi vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt D.2.7.4, hvorefter vi har fastsat det samlede varige mén til 5 %.

Isoleret vurdering af den anmeldte hændelse

Når der er tale om en hændelse, der er omfattet af en ulykkesforsikring, foretager vi en isoleret vurdering af, om den anmeldte hændelse i sig selv har medført et varigt mén. Det betyder, at hvis hændelsen har medført en forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold, så vil de forudbestående gener ikke blive medtaget i vurderingen af det varige mén.

Det er herfor vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående forhold i form af læsion i indvendige menisk i højre knæ har bidraget til [klagerens] aktuelle gener i højre knæ. Vi har derfor foretaget en isoleret vurdering af de skadesrelaterede gener, som kan henføres til den anmeldte hændelse den 21. januar 2021.

Vi har herefter fastsat det varige mén til mindre end 5 %.

Samlet vurdering

Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] pådrog sig i forbindelse med hændelsen den 28. januar 2021 svarer til et samlet varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 %."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne 18M0:

"2. Ulykke

Forsikringen dækker skader som følge af ulykkestilfælde, og gælder enten som heltidsulykkesforsikring eller fritidsulykkesforsikring.

Ved et **ulykkestilfælde** forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Årsagssammenhæng

For at opnå dækning, skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

2.9 Ulykkesforsikringen dækker ikke

Udover de nævnte undtagelser i afsnit 2.1 til 2.8 dækker forsikringen ikke, når skaden skyldes:

...

2.9.1

Følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg.

2.9.2

Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

...

2.10.5.1:

...

Forsikringen dækker ikke gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ (nedslidning/nedbrydning) forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at han den 28/1 2021 var udsat for en arbejdsskade, hvor han faldt og slog højre knæ. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens varige mén er mindre end 5 %. Klageren ønsker, at selskabet skal anerkende, at klageren har et mén på 5 % eller mere, og at sagen "alternativt hjemvise ... til fornyet behandling med inddragelse af de relevante journaloplysninger og lægefaglige vurderinger i AES".

Klageren har anført, at selskabet ikke har tillagt "de objektive medicinske oplysninger" tilstrækkelig vægt og derved har handlet i strid med "principperne for vurderingen af mén i private forsikringssager". Klageren har anført, at MR-skanningen viste en læsion i den mediale menisk

samt en tydelig medial plica, og at re-læsionen er en konkret skade, der er opstået som følge af hændelsen. Klageren har anført, at selskabets påstand om, at generne skyldes slidgigt og tidligere meniskoperation, bestrides, idet påstanden ikke understøttes af "objektiv evidens". Klageren henviser til sag 98717. Klageren har anført, at klageren fik i 2010 foretaget en meniskoperation, og at der i over 10 år ikke har været gener eller symptomer derfra. Klageren har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet ménen i arbejdsskadesagen til 8 % efter D 2.7.7 og i ulykkessagen til 5 % efter D.2.7.4. Klageren har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i ulykkessagen har anvendt en forkert méngrad i henhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings méntabel, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har taget "højde for de relevante medicinske oplysninger og objektive fund". Klageren har oplyst, at knægenerne har medført vedvarende smerter, funktionsnedsættelse, herunder skurren og ømhed.

Selskabet har anført, at selskabets rådgivende lægekonsulent har vurderet, at klagerens aktuelle gener skyldes forudbestående gener, idet klageren tidligere fik en meniskoperation, hvor der blev konstateret en degenerativ menisklæsion. Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i ulykkessagen er kommet frem til samme resultat som selskabet, og at arbejdsskadebegrebet i arbejdsskadesikringsloven er bredere end den privattegnede ulykkesforsikrings dækningsområde, der ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes enhver forudbestående sygdom, uanset om der har været symptomer eller ej før ulykkestilfældet. Selskabet har anført, at bevisbyrdereglerne efter arbejdsskadesikringsloven er mere lempelige, og at afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen ikke kan føre til et andet resultat. Selskabet henviser til sag 103031.

Det fremgår af journal fra klagerens læge af 29/1 2021, at klageren var "faldet i går direkte på høj knæ. Gik fint først, men et par timer senere smerter i knæet og især bagtil. Obj. antydningssvis intraart. væske, ingen hæmatom, ingen rødme, ingen betydelig hævelse, diffus øm omkring knæet, stabile ligamenter".

Ankenævnet for Forsikring

17.

103661

Det fremgår af MR-skanning af højre knæ fra privatklinik af 4/3 2021: "Konklusion: Medial menisklæsion samt medial plica. Begyndende medial og patellofemoral artrose. Diskret hydartron".

Det fremgår af journal fra privatklinik af 10/5 2021: "Konklusion: Artroskopi i højre knæ viste en re-læsion, der er reseceret, i mediale menisks baghorn og en medial plica samt synovit i mediale reces, der er fjernet. Kondrale forandringer grad 1 -2".

Det fremgår af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 21/10 2022, som er indhentet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen: "Konkurrerende forhold: [Klageren] har tidligere været igennem et forløb med kikkertoperation i begge knæ på baggrund af menisk-skader. Han har fået påvist alderssvarende forandringer, også svarende til brusken, men dog ikke svarende til brusken mellem knæskal og lårben, og hans nuværende klager er forudgået af en årelang periode uden gener fra højre knæ. Hans nuværende gener er forenelige med brusk-skaden på bagsiden af knæskallen".

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse i arbejdsskadesagen af 3/2 2023, at klageren "har et mén efter arbejdsskaden på 8 %, ... Efter tabellens punkt D.2.7.7. vurderes læsion af menisk med lette smerter, let muskelsvind, eventuelt let nedsat bevægelighed og eventuelt indeklemningstilfælde, til 5 %. ... Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med ovenstående punkt. Vi har lagt vægt på, at det fremgår af speciallægeerklæring udfærdiget den 21-10-2022, at du klager over at være generet af hævelse, usikkerhedsfomemmelse under gang og smerter. Du oplever hævelse især sidst på dagen og knæet føles varmt og med øget omfang. Dette bliver aftaget om morgenen, men ikke altid helt. Der angives, at du har usikkerhed i din gang. ... Ved den lægelige objektive undersøgelse er der konstateret nedsat bevægelighed målt til 0-120 grader mod normalen til 0-140 grader. Du fik påvist muskelsvind på 1,5 centimeter og skurren i knæet. Vi vurderer, at dine gener er værre end det nævnte punkt i tabellen, fordi du har værre smerter end lette. Efter en samlet skønsmæssig vurdering af dine gener, har vi fastsat dit samlede varige mén til 8 %. ... I dit tilfælde vurderer vi, at der

ikke er grundlag for at nedsætte godtgørelsen for varigt mén på grund af dine forudbestående gener i højre knæ. Årsagen er, at det ikke er overvejende sandsynligt, at de forudbestående gener har indflydelse på dine nuværende gener. Den fremgår af journal, at du i 2010 blev opereret for en meniskskade. Vi vurderer, at det ikke er overvejende sandsynligt at dele af dine nuværende gener, skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Ved vores vurdering har vi lagt vægt på, at du ikke har klaget over genet i højre knæ 5 år før arbejdsskaden og ifølge speciallægeerklæring ikke haft gener i højre knæ siden 2010".

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse i ulykkessagen af 5/3 2023, at klageren har "et varigt mén på mindre end 5 % ... Vi vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt D.2.7.4, hvorefter vi har fastsat det samlede varige mén til 5 %. ... Når der er tale om en hændelse, der er omfattet af en ulykkesforsikring, foretager vi en isoleret vurdering af, om den anmeldte hændelse i sig selv har medført et varigt mén. Det betyder, at hvis hændelsen har medført en forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold, så vil de forudbestående gener ikke blive medtaget i vurderingen af det varige mén. Det er herfor vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående forhold i form af læsion i indvendige menisk i højre knæ har bidraget til [klagerens] aktuelle gener i højre knæ. Vi har derfor foretaget en isoleret vurdering af de skadesrelaterede gener, som kan henføres til den anmeldte hændelse den 21. januar 2021. Vi har herefter fastsat det varige mén til mindre end 5 %".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 2, at forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde, og for at opnå dækning, skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden. Det fremgår af forsikringsbetingelserne pkt. 2.9.1, at forsikringen ikke dækker "Følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg". Det fremgår af forsikringsbetingelserne pkt. 2.9.2, at forsikringen ikke dækker "Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom". Det fremgår af

forsikringsbetingelserne pkt. 2.10.5.1, at forsikringen ikke dækker "gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ (nedslidning/nedbrydning) forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende".

Nævnet bemærker, at vurderingen af en arbejdsskade/-ulykke sker efter arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 6, at "Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage". Det fremgår af § 12, stk. 2, at der er formodning for, at et påvist varigt mén er en følge af en arbejdsskade, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod.

I private ulykkessager reguleres parternes rettigheder derimod af forsikringsaftalen, hvorfor en pludselig hændelse skal være årsagen til klagerens gener. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes pkt. 2.9, at forsikringen hverken dækker "Følger af ulykkestilfælde, når hovedårsagen er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg" eller "Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom."

Hertil kommer, at det er klageren, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og klagerens gener.

Det forekommer derfor jævnlige, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring når til et resultat – når de vurderer en arbejdsskade/arbejdsulykke – og til et andet resultat, når de vurderer hændelsen ud fra de regler, der gælder for den private ulykkessag.

Nævnet bemærker videre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er den instans, som anvendes til at foretage lægefaglige vurderinger af f.eks. mengraden. Nævnet vil derfor kun have grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, hvis der foreligger et fornødent sikkert grundlag.

Ankenævnet for Forsikring

20.

103661

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke foreligger et fornødent sikkert grundlag for at tilsidesætte den vurdering, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har foretaget i klagerens private ulykkessag. Nævnet finder, at klageren ikke har bevist, at han som følge af ulykken den 28/1 2021 har et varigt mén på 5 % eller derover. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det ikke er bevist af klageren, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering er foretaget på et sådant faktisk forkert eller ufuldstændigt grundlag, at disse forhold vil kunne begrunde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse ikke kan lægges til grund.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af MR-skanning af højre knæ fra privatklinik af 4/3 2021: "Konklusion: Medial menisklæsion samt medial plica. Begyndende medial og patellofemoral artrose. Diskret hydartron", og at det fremgår af journal fra privatklinik af 10/5 2021: "Konklusion: Artroskopi i højre knæ viste en re-læsion, der er reseceret, i mediale menisks baghorn og en medial plica samt synovit i mediale reces, der er fjernet. Kondrale forandringer grad 1 -2".

Nævnet har videre lagt vægt på, at det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse i ulykkessagen af 5/3 2023, at "Det er herfor vores lægefaglige vurdering, at de forudbestående forhold i form af læsion i indvendige menisk i højre knæ har bidraget til [klagerens] aktuelle gener i højre knæ".

Nævnet bemærker, forsikringen ikke dækker gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ (nedslidning/nedbrydning) forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til et andet resultat.

Ankenævnet *for* Forsikring

21.

103661

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Hans-Jørgen Nymark Beck